

Til nr. 33.

Ændringsforslaget er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af den københavnske bygge lov.

Til nr. 34.

Ændringsforslaget er ønsket af Københavns kommune, og man har fundet det naturligt at gøre bestemmelsen generel for hele landet.

Til nr. 35.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ophævelsen af den københavnske bygge lov, og man har fundet det naturligt at gøre bestemmelsen generel for hele landet.

Til nr. 36.

Bestemmelsen afløser tilsvarende bestemmelse i færdselslovens § 64, stk. 4.

Til nr. 37.

Der har vist sig at være behov for en bestemmelse som foreslået i stk. 2, der har sit forbillede blandt andet i naturfredningslovens § 64, jfr. også § 27 i forslag til bygge lov og § 47, stk. 7, i forslag til lov om kommuneplanlægning.

Til nr. 38.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af den københavnske bygge lov.

Til § 2.

Til nr. 1.

Ændringen er en konsekvens af forslaget om ophævelse af den københavnske bygge lov.

Til nr. 2.

Ændringen er en konsekvens af ophævelse af den københavnske bygge lov. I Københavns kommune er de gader, som er godkendt til anvendelse som private fællesveje, udlagt ved deklaration eller retningsplan.

Til nr. 3.

Ændringen er en konsekvens af ændringerne i bygge- og byplanlovgivningen.

Til nr. 4.

Ændringen er en følge af, at Københavns kommune ikke er medlem af Kommunernes Landsforening. Det vil være naturligt at inddrage Københavns kommune i overvejelser om standardvejvedtægtens udformning.

Til nr. 5.

Ophævelsen af stk. 5 er en konsekvens af ophævelse af den københavnske bygge lov.

Til nr. 6.

Ændringen er redaktionel.

Til nr. 7.

Den foreslåede ændring af stk. 2 er en konsekvens af ændringer i bygge loven og den københavnske bygge lov, hvorved retningsplaninstituttet ophæves, samt forslaget til lov om kommuneplanlægning, der erstatter byplanvedtægt med lokalplan.

Til nr. 8.

Da der har vist sig behov for at skabe mulighed for nedlæggelse af private fællesveje på landet, er der foreslået indført en dertil sigtende hjemmel.

Til nr. 9.

Bestemmelsen betyder en administrativ forenkling, idet den begrænser vejmyndighedens forpligtelse til efter begæring at afholde fornyet vejsyn vedrørende en privat fællesvej på landet. Den må ses i sammenhæng med § 15, stk. 2, der giver vejmyndigheden mulighed for selv til enhver tid at lade afholde vejsyn.

Til nr. 10.

Det har vist sig formålstjenligt, at vejmyndighederne også på landet kan give lodsejerne en mulighed for at få en afdragsmæssig ordning for vejudgifter, herunder ved optagelse af lån mod kommunegaranti.

Til nr. 11.

Bestemmelsen i § 24, stk. 3, om vejmyndighedens pligt til at godkende vejudlæg under visse betingelser foreslås ophævet for at undgå, at den skal kunne anføres mod kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tilvejebringe lokalplan i forbindelse med større udstykninger og bygge- og anlægsarbejder, jfr. forslag til lov om kommuneplanlægning § 16, stk. 3.

Til nr. 12.

Det pågældende område er overført til miljøministeren. Efter gældende lovgivningspraksis er det ikke påkrævet at optage bestemmelser, der forpligter en minister til at forhandle med andre ministre, i lovgivningen.

Til nr. 13 og 14.

Ændringen er dels redaktionel, fordi bestemmelsen, der hidtil har stået i § 30, naturligt hører hjemme i § 25, dels en konsekvens af forslaget om ophævelse af den københavnske bygge lov.